

CONTES PER
ANAR A DORMIR

Eric Larreula i Mercè Canals

CONTES PER ANAR A DORMIR

Enric Larreula i Mercè Canals

EL PETÓ

Una vegada hi havia un petó que anava volant pel cel tot buscant una galta on poder-se posar. A través d'una finestra, va veure que dins d'una casa hi havia una nena que dormia al seu llit.

Aleshores el petó, entremaliat com era, va entrar a l'habitació i va fer-li pessigolles a la cara fins que la va despertar. I ràpidament va sortir volant per la finestra, mentre la nena obria els ulls i es quedava tota estranyada del somni tan bonic que acabava de tenir.

I el petó va anar volant pel món com si fos una papallona fent pessigolles ara a l'un, ara a l'altre.

Però, tot i això, s'avorria perquè estava sol.

Fins que, després de molt voltar, un dia va trobar-se una rialla que també volava pel cel tota sola com ell.

De seguida es van fer molt amics, i ja sempre més van volar junts repartint la felicitat per tot arreu on passaven.

A més, feien una parella fantàstica. Perquè, heu vist mai res de més bonic que un petó i una rialla que s'estimin?

L'ARBRE QUE VOLIA ARRIBAR ALS NÚVOLS

Un dia de primavera, a dalt de tot d'una muntanya, va néixer un arbre.

L'arbret creixia content perquè, com que havia nascut dalt del cim mateix, es pensava que vivia més amunt que ningú, i que allò devia ser molt important.

Però, un dia, va veure que una parella de papallones volaven per damunt seu.

I l'endemà va veure uns ocells que encara volaven més alt.

I encara un altre dia va veure com per dalt del cel els núvols passaven a poc a poc.

I una nit es va adonar que les estrelles estaven altíssimes.

O sigui que ell no era el que estava més alt...

A ell també li hauria agradat volar i pujar més i més amunt. Però no podia, estava fermat a terra i no podia volar. I es va posar molt trist.

Així va passar tot l'estiu, creixent-li petites branques i sortint-li noves fulles...

Fins que lentament va venir la tardor.

De mica en mica, les fulles que en aquell primer any de vida li havien sortit se li van anar tornant cada cop més grogues, i a ell li anava venint una sooon...

Fins que un dia, quan ja estava a punt d'adormir-se del tot, va venir una tempesta. I tot d'una, un cop de vent li va arrencar totes les fulles i se les va endur lluny amunt, amunt...

Aleshores l'arbre va somriure, perquè va comprendre que, encara que no pogués moure's de terra, almenys un cop l'any una part d'ell, és a dir, les seves fulles, volarien enlaire, com papallones, ocells, núvols o estrelles.

I es va adormir feliç.

EL GAT I EL CONILL

Un dia, un conill va veure passar un gat, i es va quedar admirat de la cua tan llarga que tenia.

Aleshores es va mirar la cua i, com que va veure que era tan curta, es va posar a plorar, perquè ell hauria volgut tenir una cua tan llarga com la del gat.

Però quan el gat va veure el conill, va quedar admirat de les orelles tan llargues que tenia.

Aleshores es va tocar les orelles i, com que va veure que eren tan curtes, es va posar a plorar, perquè ell hauria volgut tenir unes orelles tan llargues com les del conill.

I, l'un plorant per aquí i l'altre plorant per allà, es van fer molt amics i van acabar explicant-se les penes.

I, com que el conill volia tenir la cua com la del gat, i el gat volia tenir les orelles com les del conill, van decidir anar junts, l'un damunt de l'altre, així no se sabia què era de cadascú.

I als matins, el conill carregava el gat a l'esquena.

I a les tardes, era el gat qui carregava el conill.

Per això, quan els altres animals els veien passar, mai no sabien si el que havien vist passar era un **CONIGAT** o un **GATONILL**.

Aquest llibre l'ha escrit...

l'Enric Larreula, a qui li agraden tant i tant les paraules que ha publicat més d'un centenar de llibres. Com que és un apassionat de la llengua, ha fet de venedor de llibres, poeta, traductor, autor d'obres de teatre, novel·lista, professor universitari...

Ah, i fins i tot havia estat cantant!

I l'ha il·lustrat...

la Mercè Canals, que mentre fa punta als llapis i juga amb l'ordinador a posar colors impossibles per als seus dibuixos, també fa pastissos de pinya, crestetes de sardina amb tomàquet i escriu algun relat curt. Quan treballava en aquest llibre, l'acompanyava sempre la lluna.

ÍNDEX

CONTES MOLT CURTS

El petó	2
L'arbre que volia arribar als núvols	4
El gat i el conill	6
Qui canta primer?	8
La taca de tinta	10
El ratolí volador	12
El soroll	14
El mitjó desaparellat	16

CONTES UNA MICA MÉS LLARGS

El de dintre i el de fora	20
La flor inventada	26
El diluvi	34
La princesa ensopida	42

CONTES ENCARA MÉS LLARGS

El rei golut	50
Ling-Po	60

A tu, perquè la son t'obri la porta
al país on tot és possible. Bona nit.

E. L.

Per a l'Enric, amb qui per fi coincidim en un llibre!

I per a tots els qui feu camí amb mi i compartiu
il·lusions, projectes i galetes amb patates a la vinagreta.

M. C.

Primera edició: març de 2015

Edició: Núria Font i Ferré

© 2015, Enric Larreula Vidal, pel text
© 2015, Mercè Canals Ferrer, per les il·lustracions
© 2015, Editorial Cruïlla
Nàpols, 249 - 08013 Barcelona
editorial@cruïlla.cat

ISBN: 978-84-661-3770-6

DL: B-3478-2015

Imprès a la UE / *Printed in EU*

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, tret de les excepcions previstes per la llei. Dirigiu-vos a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.conlicencia.com) si necessiteu fotocopiar o escanejar cap fragment d'aquesta obra.

**RETALLA LA LLUNA, FES UN FORAT A LA PART DE DALT,
PASSA UN FIL PEL FORAT I JA TENS EL MÒBIL.**

